

[Victor Larsen.]

har det allerstørste Besvær med at komme igennem, og det forekommer mig, at Medlemmerne af dette høje Ting ikke kan lade være at spekulere over, hvorledes det vil gaa, hvis en Konjunkturedgang melder sig — og en saadan vil jo melde sig, en saadan kan komme hurtigere, end nogen ønsker, og end nogen aner.

Det forekommer mig, at det er Oppositionens Pligt at gøre opmærksom herpaa; Regeringens og Regeringspartiernes Pligt og Ansvar er det at raade Bod paa disse Forhold det bedst mulige. Den finansielle Politik med Overvæltning af stedse nye Byrder paa Kommunerne i snart sagt hvert Lovforslag kan ikke føres videre, uden at der sker Katastrofer. Det vil blive et meget stort Ansvar for Regeringen og Regeringspartierne at bære, hvis man ikke forstaar dette i Tide.

Simonsen: For to Aar siden gjorde jeg her i Salen den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at Landinspektørkontoret i Haderslev var saa overbebyrdet med Arbejde, at det tog en ganske meningsløs lang Tid at faa de mange Sager, der gaar gennem Kontoret, ekspederet. Min Henvendelse dengang har imidlertid ikke baa-ret Frugt, hvorfor jeg endnu en Gang tillader mig at gøre opmærksom paa Forholdet. Det er sikkert Ministeren bekendt, at der for nylig i Haderslev Amtsraad er vedtaget en stor Vejplan til et Beløb af ca. 8 Mill. Kr. at udføre i Løbet af 4 Aar. Dette vil selv-sagt medføre et stort og forøget Arbejde med Opmaalning o. s. v. for Kontoret, og jeg beder derfor Ministeren se paa Forholdene og udvirke, at Kontoret faar den fornødne Medhjælp i den Tid, der kommer.

Maa jeg dernæst bede Landbrugsministeren tage under Overvejelse, om det ikke var formaalstjenligt, at der for hele Landet gennemførtes en Lov, der i Lighed med den Særlov, vi har i Sønderjylland og i visse Dele af Ribe Amt, gav Gebyr- og Stempel-frihed over for Statskassen ved Mageskifte af Jord, naar dette forbedrer Jordbeliggenheden for Ejendommene. Der er en Bestemelse i Udstykningsloven af 3. April 1925, hvorefter Magelæg mellem lige store og lige boniterede Arealer kan finde Sted uden Brug af Skøde, hvorved Parterne spares for Stempelafgifter ved Skøderne samt en Del Tinglysningsgebyrer, men denne Bestemelse har den Ulempe, at de boniterede Arealer skal være nøjagtig lige store, saa der ofte vil blive et Areal tilovers, som skal

tilskødes den ene Part. Dette gør straks Sagerne mere omstændelige og bekostelige.

Jeg tror, at det ikke mindst under Hensyn til den Lov, vi i Fjor vedtog om Jord til indeklemte Husmænd, vilde være over-ordentlig ønskeligt, om Magelæg og andre Overdragelser af Jord fra den ene Ejendom til den anden lettedes og billigjordes, og jeg tror, at den Fordel, der dér vilde være at indhente ved, at Jordbeliggenheden for Ejendommene forbedres, er af saa stor Betydning saavel for den enkelte som for Samfundet, at Staten meget vel kunde staa sig ved at give Afkald paa de slet ikke ubetydelige Beløb, Statskassen lægger Beslag paa ved Magelæg og anden Overdragelse af Jord fra en Ejendom til en anden.

Jeg kan f. Eks. nævne, at der ved et Magelæg mellem to Husmænd i min Valgkreds i Ribe Amt, hvor de mageskiftede Parceller er omkring 2 ha og Prisansættelsen 1 400 Kr. og 1 700 Kr. for Parcellerne, har de samlede Udgifter beløbet sig til 326 Kr., deraf Stempel- og Tinglysningsgebyr til Staten alene 119 Kr. 50 Øre. Man har vist Lov til at sige, at slige Omkostninger ved en Handel af det Omfang, der her er Tale om, ikke skal animere til en mange Steder haardt tiltrængt Forbedring af Jordarronderingen.

Jeg tror imidlertid, at den stærkt stigende Drifts- og Omkostningskonto i Landbruget vil være en stærk Spore til, at fornuftige Magelæg, smaa som store, vil finde Sted, navnlig dersom der skete en vis Opmuntring dertil fra Lovgivningsmagtens Side, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage denne Sag op til velvillig Overvejelse og helst inden alt for længe. Vi skal jo efter Sigende have det saadan lidt let herinde i Vinter, men derfor var det jo alligevel rart, synes jeg, om vi kunde komme til at beskæftige os lidt med nogle nyttige og praktiske Spørgsmaal.

I det hele taget tror jeg, det vilde være klogt, om Statens Gebyrer ved Ejendomsoverdragelse blev nedsat betydeligt. Jeg tror ikke, at de Omkostninger, det offentlige har paa dette Omraade, staar i rimeligt Forhold til de store Gebyrer, der indkræves, og jeg er bekendt med, at adskillige Ejendomsoverdragelser er undladt af Hensyn til de store Omkostninger, der er forbundet dermed.

Jeg har i de sidste Dage læst i forskellige Dagblade, at der i den kommende Uge under Landbrugsministerens Forsæde skal være et Møde angaaende vor Æghandel, navnlig vedrørende en mere effektiv Kontrol med